

Det, jeg vil spørge ministeren om, er et ikke særlig koncist spørgsmål. Jeg beder ikke ministeren om at gå sin kollega undervisningsministeren i bedene, men jeg vil spørge, om ministeren har gjort sig nogen tanker om, på hvilket niveau man vil kunne drive skoleundervisning med en fornuftig integration og med et skolemæssigt udbytte til følge. Altså hvilke procenter skal vi regne med af fremmedsprogede, 10, 20, 30 pct.?

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Tak for spørgsmålet. Det er meget vanskeligt at sætte procenter på. Det kan jo være, at der er tale om andengenerationsindvandrere, som taler fremragende dansk, som deltager i sportsklubber osv., og som i enhver henseende er gået ind i det danske liv og går ind i samværet med andre i skolegården og andre steder. Så det er svært at sætte en præcis procent på.

Det er også årsagen til, at jeg så nødig vil blande mig i, hvad kommunerne og skolerne gør i disse meget vanskelige situationer. Jeg har gentagne gange sagt, at jeg ikke er minister for badeforhæng og tørklæder og leverpostej i børnehaver, og jeg vil gerne tilføje, at jeg heller ikke er minister for holddeling i skoler, fordi holddelingen også ifølge loven skal gennemføres på en måde, så den sikrer alle elever det størst mulige udbytte. Det gælder både de danske elever og også de tosprogede elever.

Jeg tror, at når man i Vejle og andre steder har valgt at samle de få tilbageværende danske børn i en klasse, så er det for at undgå, at også de børn skal forsvinde til skade for skolens helhed, altså også til skade for de tosprogede elever. Det er vigtigt, at det, man gør, ikke kun skal være til gavn for de danske elever, det skal også være til gavn for de tosprogede elever.

Jesper Langballe (DF):

Jeg forstår godt, at ministeren ikke vil blande sig, og jeg synes, det er en tiltalende holdning, hvis vi fra centralt hold, om jeg så må sige, holder fingrene væk og siger, at det må de selv finde ud af derude.

På den anden side ville det være lidt mærkeligt, hvis ikke integrationsministeren selv havde gjort sig nogle tanker om det. Vi kan jo hurtigt blive enige om, at det her er et eksempel, endnu et af mange hundrede, på de næsten uløselige problemer, som det gamle folketingsflertal har overladt os at slås med, men vi skal jo forholde os til problemerne.

Jeg vil næsten tro, at integrationsministeren for, om jeg så må sige, at målrette sin egen indsats må have gjort sig nogle tanker om, hvad vi kan leve med.

Kl. 13.30

Nu kritiseres Nørremarksskolen her, fordi man bl.a. har lavet et par klasser, hvor en tredjedel er fremmedsprogede. Jamen altså tænk, hvis det var vores egen skolegang, og der havde været en tredjedel fremmedsprogede elever, så tør det nok siges, at den skolegang havde set anderledes ud. Der er ingen, der ved, hvor vi så egentlig var endt i samfundet.

Men altså nogle tanker er man jo nødt til at gøre sig stillet over for de der fuldstændig uoverskuelige problemer, som vi har arvet.

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Jeg tror, vi er mange, der har haft børn i klasser, hvor omkring en tredjedel af børnene har været tosprogede. Det kan i nogle tilfælde være et problem, i andre tilfælde er det ikke.

Jeg gør mig selvfølgelig tanker om det. Ministre skal somme tider være lidt ekstra forsigtige, når de offentliggør deres tanker, men lad mig nævne nogle parallelle tanker, nemlig omkring ghettodannelse.

Jeg har jo sagt offentligt, at jeg synes, det er et problem, hvis mere end halvdelen af beboerne i et område er familier, hvor begge forældre er på bistand. Vi ved alle, at tre fjerdedele af alle forældre i hjem, hvor begge er på bistand, desværre har udenlandsk baggrund. Derved har jeg jo altså så antydnet, hvor jeg synes smertegrænsen ligger, og jeg tror, det er noget deromkring, den også ligger for skolernes vedkommende, for skolernes klasser.

Men som jeg sagde før, findes der jo altså særdeles velintegrerede og fremragende dygtige skolebørn, som scorer tårnhøje karakterer ved folkeskolens afgangsprøver, så det er altså svært at skære alle over en kam.

Jesper Langballe (DF):

Ingen tvivl om det, men der er formentlig en grund til, at Nørremarksskolen gør, som de gør, når de laver en klasse med udelukkende fremmedsprogede børn.

Jeg ved ikke, om ministeren kan være enig med mig i, at det er logisk og rigtigt at bruge ordet fremmedsprogede og ikke, som det bliver gjort hele tiden af pressen og politikerne, tosprogede, for problemet er jo netop, at de børn ikke er tosprogede. Det er klart nok. Der er altså en